

Τα Χριστούγεννα της οικογένειας Στριγγλάκη

Πρόσωπα:

1^ο αστεράκι →

2^ο αστεράκι →

3^ο αστεράκι →

4^ο αστεράκι →

Κος Στριγγλάκης →

Κα Στριγγλάκη →

1^ο παιδί →

2^ο παιδί →

1^ο παιδί (κάλαντα) →

2^ο παιδί (κάλαντα) →

3^ο παιδί (κάλαντα) →

1^ο ξωτικό →

2^ο ξωτικό →

3^ο ξωτικό →

4^ο ξωτικό →

1^η νεράιδα →

2^η νεράιδα →

3^η νεράιδα →

1° αστεράκι: Έφτασαν τα Χριστούγεννα,
η πιο λαμπρή γιορτή

τα σπίτια όλα γεμίζουν
γλυκά και μουσική.

Οι άνθρωποι χαρούμενοι
δώρα πολλά μοιράζουν
και όσα τους νευρίαζαν
τώρα δεν τους πειράζουν.

2° αστεράκι: Μα, για να δούμε αληθινά,
αυτό παντού συμβαίνει;
Γιατί μου είπαν τα παιδιά,
πως εδώ πέρα μένει,
κάποιος Στριγγλάκης Ξενοφών,
που ποτέ του δε γιορτάζει,
συνέχεια είναι έξω φρενών,
φωνάζει και γκρινιάζει!

3° αστεράκι: Χριστούγεννα σαν έρχονται,
τον πιάνει η τσιγκουνιά του,
φοβάται να μην ξοδευτεί
και χάσει τα λεφτά του!

Λυπάμαι τη γυναίκα του
κι επίσης τα παιδιά του,
πώς την αντέχουν να 'ξερα
την τόση τσιγκουνιά του!

4° αστεράκι: Αγάπη, ελπίδα και χαρά,
είναι το μήνυμά μας,
μα σε αυτό το σπιτικό
θα πιάσει η προσπάθειά μας;

Μα να, τους βλέπω βιαστικά
το δέντρο να στολίζουν,
να του αλλάξουνε μυαλά,
σίγουρα θα ελπίζουν!

1° παιδί: Ποιος θα κρεμάσει τις μπαλίτσες,
τα φωτάκια και τ' αστέρι;
Και τα ωραία πακετάκια,
με τους φιόγκους ποιος θα φέρει;

Γρήγορα, λοιπόν, ελάτε,
να μπουν όλα τα στολίδια,
γιατί αν έρθει ο πατέρας,
θα βρεθούν μες στα σκουπίδια.

**Πάνω στην ώρα έρχεται κι ο κύριος Στριγγλάκης, γεμάτος νεύρα και
γκρινιάζοντας, όπως πάντα.**

Κα Στριγγλάκη: Καλώς τονα, τον άντρα μου,
Καλώς τον, τον πασά μου!

Κος Στριγγλάκης: Με πιάνουνε τα νεύρα μου,
τραβάω τα μαλλιά μου!
Ποιος σας είπε για όλα αυτά,
να ξοδέψετε τόοόσα λεφτά;

Δεν τις θέλω τις γιορτές,
δε σας το 'πα και εχθές;
Οι χαρές, τα τραγουδάκια,
μου φουντώνουν τα σπυράκια!

2° παιδί: Έλα τώρα, μη φωνάζεις
και μαζί μας μην τα βάζεις.
Δεν ξοδέψαμε πολλά,
είναι όλα απ' τα φτηνά!

1° παιδί: Τις παντόφλες στον μπαμπά,
μη μιλάτε άλλο πια.
Μόνο έτσι θα ησυχάσει
κι ο θυμός θα του περάσει.

Εκείνη τη στιγμή χτυπάει το κουδούνι. Είναι τα παιδιά της γειτονιάς, που ήρθαν να πούνε τα κάλαντα. Όλοι γνωρίζουν πόσο ιδιότροπος άνθρωπος είναι ο κύριος Ξενοφών, αλλά μέρες που είναι, ελπίζουν να έχει γλυκάνει η ψυχή του.

1° παιδί (κάλαντα): *Είπαμε τούτες τις γιορτές,
τα κάλαντα να πούμε,
λίγη χαρά να δώσουμε,
σε κείνους που πονούνε.*

*Ν' ακούσουν το τραγούδι μας,
μαζί μας να γιορτάσουν,
με στίχους και με μουσική,
οι καρδιές τους να γελάσουν.*

Κος Στριγγλάκης: *Μας τα 'πανε, μας τα 'πανε...
Τις τσέπες μου αδειάσανε!
Να πάτε αλλού στη γειτονιά,
βαρέθηκα κάθε χρονιά!*

2° παιδί (κάλαντα): *Πώς κάνει έτσι αυτός παιδιά;
Τι ξινισμένη μούρη;*

*Πού να τον έλεγε κανείς
Γκρινιάρη και καμπούρη!
Εμείς να τραγουδήσουμε,
μονάχα επιθυμούμε
κι αν χρήματα δεν έχετε,
δε σας κακολογούμε!*

3° παιδί (κάλαντα): *Κι αν θέλετε να ξέρετε,
έθιμο πάντα είναι,
να τραγουδάνε τα παιδιά
και όλοι να τ' ακούνε!*

*Τ' ακούν, τα καμαρώνουνε
και νιώθουν στην ψυχή,
πως ήρθαν τα Χριστούγεννα,*

η πιο όμορφη γιορτή!

1° παιδί (κάλαντα): Κι όταν τελειώσουν τα παιδιά
και το τραγούδι πούνε,
βγάζουν τα καλαντιάζουνε
και τα ευχαριστούνε!

Κι εμείς λοιπόν στο σπίτι σας,
που είπαμε να 'ρθούμε,
θα θέλαμε πριν φύγουμε,
λίγο να γλυκαθούμε.

Κα Στριγγλάκη: Μια στιγμή καλέ, παιδάκια,
να σας φέρω κουραμπιέδες,
είναι νόστιμοι, χιονάτοι
και φτιαγμένοι μες στις Σέρρες!

Κος Στριγγλάκης: Τιιιιιιιιιιιιιιιι; Δε φτάνει που μας πήρατε τ' αυτιά,
τώρα ζητάτε και γλυκά;

(Γυρίζει προς το μέρος της γυναίκας του)

Κι εσύ, γυναίκα μου καλή,
με μένα τόσα χρόνια,
δεν έμαθες στους γύρω σου,
να μη σκορπάς συμπόνια;

2° παιδί (κάλαντα): Παναγίτσα μου, φοβάμαι,
πάμε, βρε παιδιά μου, πάμε.
Τούτος δω θα μας δαγκώσει
και ποιος θα 'ρθει να μας σώσει!

Δεν τον βλέπετε που μοιάζει,
σαν ξινό καλαμαράκι;
Τ' όνομά του του ταιριάζει,
δίκαια τον λεν Στριγγλάκη!!

4^ο παιδί (κάλαντα): Πάμε! Όμως να το ξέρεις,
πως αν είσαι έτσι στριμμένος,
μόνος σου θα μένεις πάντα
και δε θα 'σαι ευτυχισμένος!

Φίλοι μου, καλοί, ελάτε,
πάμε σ' άλλους να τα πούμε
και του χρόνου, να θυμάστε,
εδώ να μην ξαναρθούμε!

Κα Στριγγλάκη: Αχ, τι πράγματα είν' αυτά;
Μα να διώξεις τα παιδιά;
Άκουσέ με, Ξενοφών,
μ' έκανες έξω φρενών!

Κος Στριγγλάκης: Άσε τα λόγια τα πολλά
Κι εσείς ακούστε με, παιδιά!
Όλοι τώρα στα κρεβάτια,
με κλειστά φώτα και μάτια!

2^ο παιδί: (πάει στην αγκαλιά της μητέρας του)
Αχ, πώς εύχομαι, μαμά,
να ξυπνήσει ένα πρωί,
να 'χει κέφι και χαρά
μα και αγάπη στην καρδιά!

Κος Στριγγλάκης: Σσςσςσςσςσς! Ησυχία!

Πέφτουν όλοι για ύπνο.

**Στον ύπνο του όμως ο Στριγγλάκης είδε ένα πολύ παράξενο όνειρο.
Ένα όνειρο που έμελλε να του αλλάξει τη ζωή για πάντα.**

(Ακούγεται μουσική)

1^ο ξωτικό: Α! Αυτός είναι λοιπόν,
που είναι όλο έξω φρενών,
που συνέχεια γκρινιάζει
κι ό,τι ωραίο τον πειράζει!

2° ξωτικό: Του αξίζει επομένως,
Όπως είναι κοιμισμένος,
Να τον πάρουμε μαζί μας,
σκλάβο μας στη δούλεψή μας!

Κος Στριγγλάκης: Καλέ, έχετε σαλτάρει;
Ποιος το 100 θα πάρει;
Από πού το έχετε σκάσει;
Το μυαλό το 'χετε χάσει;

3° ξωτικό: Α, πολύ καλή ιδέα,
Θα περάσουμε ωραία,
θα τον βάλουμε να σκάβει,
τη φωτιά να μας ανάβει.

Θα μας πλένει, θα μας ντύνει,
το φαΐ μας θα μας ψήνει
και με γκρίνια, αν μας ζαλίζει,
τότε και θα σφουγγαρίζει.

Κος Στριγγλάκης: Όχι, βοήθεια!!! Δε θέλω να έρθω!!!
Θέλω να μείνω εδώ,
με την οικογένειά μου!!
Και τα λεφτά μου;
Και η περιουσία μου;
Τι θα απογίνουν;

4° ξωτικό: Ας γελάσω δυνατά,
για ακόμα μια φορά,
άρρησες θαρρώ πολύ,
έχει πια αποφασιστεί!

Κος Στριγγλάκης: Βοήθεια, επιτέλους!!!
Λυπηθείτε με!
Τι πρέπει να κάνω, για να γλιτώσω;

3^ο ξωτικό: Λοιπόν, χάρη έχεις μεγάλη,
που 'μαι στις καλές μου πάλι!
Θα σ' αφήσω εδώ να μείνεις,
άνθρωπος σωστός αν γίνεις.

Πρέπει να υποσχεθείς,
άσχημα να μη φερθείς,
πια ποτέ σου σε κανένα
και στο νου σου να 'χεις ένα:

1^ο ξωτικό: Όποιος έχει καλοσύνη
και παντού αγάπη δίνει,
ζει με κέφι και χαρά
κι ας του λείπουν τα λεφτά!

Κος Στριγγλάκης: Υπόσχομαι!!! Υπόσχομαι!!
Θα 'μαι από δω και μπρος,
τύπος και υπογραμμός!!
Τα λεφτά μου δε θα κρύβω
και την πόρτα μου θ' ανοίγω.

2^ο ξωτικό: Για σταθείτε μια στιγμή,
για να είμαστε σωστοί,
σίγουροι πως θα αλλάξει
και την γκρίνια θα πετάξει,
να φωνάξουμε ευθύς,
τις νεράιδες τις τρεις!!

**Πράγματι, οι νεράιδες έρχονται κι είναι έτοιμες να αγγίξουν τον κύριο
Στριγγλάκη, με το μαγικό ραβδί τους.**

1^η νεράιδα: Με το μαγικό ραβδί μου,
σ' ακουμπάω απαλά,
με αγάπη και γαλήνη,
σου γεμίζω την καρδιά!

2^η νεράιδα: Κάθε σύννεφο κακίας,

γρήγορα μακριά να φύγει,
και το φως της ευτυχίας,
νέο δρόμο να ανοίγει.

3^η νεράιδα: Κάθε σκέψη σου κακή,
σαν τη σκόνη να χαθεί,
σύννεφο πυκνό να γίνει
και στον ουρανό να μείνει!

1^η νεράιδα: Η καρδιά σου μια για πάντα,
να γεμίσει καλοσύνη
κι όλοι γύρω να σε βλέπουν,
με χαρά κι εμπιστοσύνη.

2^η νεράιδα: Νεράιδα είμαι της χαράς
Και κέφι θα σου δώσω,
Να ζεις ωραία, να γλεντάς,
Να μην γκρινιάζεις τόσο.

3^η νεράιδα: Η κάθε μέρα που θα 'ρθει,
Γιορτή να 'ναι σπουδαία,
Μ' αυτούς εδώ που αγαπάς,
Να την περνάς ωραία!

Όλες μαζί: Απ' τα Χριστούγεννα αυτά,
Ν' αλλάξει η ζωή σου,
Γεμάτος να σαι με χαρά
Κι εσύ και οι δικοί σου.

**Φεύγουν τα ξωτικά και οι νεράιδες. Ο Κύριος Ξενοφών σκουντάει τη γυναίκα
του, που κοιμάται δίπλα του, να ξυπνήσει.**

Κος Στριγγλάκης: Ξύπνα, γυναίκα μου γλυκιά

κι εσείς παιδιά, ξυπνήστε!!
Σήμερα είναι Χριστούγεννα,
να τραγουδάτε αρχίστε!

Κα Στριγγλάκη: Καλέ, μύγα σε τσίμπησε
και τόσα κέφια έχεις;
Εσύ ούτε χρόνια πολλά,
ν' ακούσεις δεν αντέχεις!

Κος Στριγγλάκης: Όνειρο είδα μαγικό
και από δω και πέρα,
με την αγάπη οδηγό,
θα ζω την κάθε μέρα!

(Γυρίζει στο κοινό.)

Απ' όλου του κόσμου τον χρυσό,
αυτό είναι το πιο σημαντικό,
να ζουν χαρούμενοι μαζί σου,
οι φίλοι σου κι οι συγγενείς σου!!

Μπαίνουν όλοι στη σκηνή και τραγουδούν

Η μουσική για το θεατρικό: Τα Χριστούγεννα της οικογένειας Στριγγλάκη.

- 1) [La paloma spring / André Rieu](#) Στην αρχή του έργου, για να χορέψει η νεράιδα.
 - 2) [ABBA, Money money](#) (Όταν πρωτοεμφανίζεται ο Στριγγλάκης και λένε πως είναι τσιγκούνης.
 - 3) [El toro de tu sueno, Pasodoble clasico taurino](#), στο τέλος της δεύτερης σκηνής, όταν μπαίνει θυμωμένος.
 - 4) Στην τέταρτη σκηνή, [Κάλαντα Πελλοπονήσου , Χριστούγεννα Πρωτουγεννα](#).
 - 5) Στην έκτη σκηνή, όταν μπαίνουν οι καλλικαντζαροι, [The Skatalan Logicofobism, Pascal Comelade](#).
 - 6) Στην όγδοη σκηνή, όταν χορεύει η οικογένεια, [The Second Waltz, Andre Rieu](#).
 - 7) Στο τέλος, όταν υποκλίνονται οι ηθοποιοί, [Jingle Bells, André Rieu](#).
- Συνάδελφοι, καλή επιτυχία!